

**PŘIJĎ, DUCHU SVATÝ, PŘIJĎ NA MOCNOU PŘÍMLUVU
NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE PANNY MARIE, TVÉ MILOVANÉ NEVĚSTY**

Slavnost Seslání Ducha svatého

Vtichosti sestoupil Boží Syn z nebe na naši zemi v oné posvátné noci betlémské. Slavnostně však vystoupil na nebesa 40. dne po svém zmrtvýchvstání. A s podobnou slávou a mocí seslal Kristus 10. dne po svém nanebevstoupení také Ducha svatého, kterého slíbil svatým apoštolům a své církvi. Duch svatý sestoupil za hukotu silného vichru z nebe a objevil se nad hlavami svatých apoštolů, shromážděných ve večeradle, v podobě ohnivých jazyků, obrazů svatosti a milosti Boží. Stalo se tak o slavnosti Letnic, kdy četné zástupy lidu ze všech národů se sešly do Jeruzaléma.

Duch svatý naplnil apoštoly - začali mluvit rozličnými jazyky, porozuměli učení Kristovu, odložili strach, dostali dar konat zázraky. Apoštolové se stali nástroji Ducha svatého, který přišel jako Bůh dokončit dílo Syna Božího a Církev Kristovu uvést na jeviště světových dějin, aby pokračovala v díle Kristově až do skonání světa.

Je velmi užitečné všimnout si poměru Ducha svatého k Církvi Kristově, neboť den, kdy Duch svatý sestoupil na apoštoly, Letnice, byl dnem veřejného vystoupení Církve. Vždyť toho dne měl apoštol Petr kázání k zástupům v Jeruzalémě shromážděným, jak nám je vypočítávají Skutky apoštolské, zvěstoval všem, že Ježíš Kristus je Vykupitelem celého lidského pokolení, že byl ukřižován, avšak třetího dne vstal z mrtvých a nyní seslal Ducha svatého. Po jeho řeči se dalo pokřtít přes 3000 lidí a tak vznikla v Jeruzalémě první křesťanská obec.

Slavnost Seslání Ducha svatého nám nepřipomíná pouze minulou událost, nýbrž i skutečnost, že týž Duch svatý je od té doby stále přítomen v Církvi svaté. Před Letnicemi učedníci Krista Pána tvořili společnost čistě lidskou, avšak po seslání Ducha svatého byli spojeni mezi sebou i s jejich hlavou Ježíšem Kristem. Od toho dne se stal Duch svatý páskou jednoty mezi věřícími v Krista i páskou jednoty věřících s Kristem - Hlavou.

Duch svatý je třetí božská osoba. Je věčným Bohem s Otcem i Synem. Jako pravý Bůh má všechny Boží vlastnosti. Je i duší Církve. Tak jako lidské tělo je oživováno duší, podobně i Duch svatý oživuje duchovní tělo Kristovo - Církev. Odtud vysvětlíme také životní sílu Církve v dějinách. Duch svatý v Církvi Kristově žije, vlévá jí nové milosti, vzbuzuje v ní nové květy svatosti, tak jako dříve i dnes, jako příkladně svatého Sarkandra a svatou Zdislavu.

P. Jiří Bílek (1995)

Duchovní hudba o Hodu Božím Svatodušním

V neděli 27. května 2007 o **Slavnosti Seslání Ducha svatého** zazní při slavné mši svaté v 9.45 hodin v zábrdovickém chrámu Nanebevzetí Panny Marie tyto duchovní skladby: Při vstupu duchovenstva s ministranty Slavnostní introit. Během mše svaté zazpívají sólisté a sbor, doprovázeni orchestrem a varhanami tyto skladby:

Karel Douša - MISSA in F-dur op. 16, Josef Č. Drahlovský: Veni sancte op. 106,

Zdeněk Hatina: Gloria Patri..., Josef J. Pihert: Regina coeli

Skladby bude řídit ředitel kůru Zdeněk Hatina, u varhanního stolu bude sedět Mgr. S. K. Vrbka. Ostatní mše svaté v 8.00 a 18.00 hodin budou doprovázeny lidovým zpěvem z kancionálu.

BIŘMOVÁNÍ

Naši biřmovanci požádali o přijetí svátosti křesťanské dospělosti o Slavnosti Seslání Ducha svatého 27. května 2007 z rukou otce biskupa Vojtěcha, přímo v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně na Petrově. Na přijetí této svátosti se v naší farnosti připravuje 12 věřících.

Benefiční výstava Amaro Jilo - Naše Srdce

Ve čtvrtek dne 12. 4. 2007 v 17:00 začalo vernisáží v brněnském Domě Umění vyvrcholení téměř půlročního vypětí snahy Mg.A. Věry Kotlárové a jejího přítele Mg.A. Jana Chovance, mladých malířů - absolventů brněnské FAVU o získání chybějících finančních prostředků na opravu naší fary. Oslovili řadu mladých i starších umělců s prosbou o nějaké dílo pro tuto benefiční výstavu. Bylo zde vystaveno asi 150 různých děl od 87 českých umělců, s jejichž instalací a propagací rádi pomohli všichni, zejména farníci Zábrdovické farnosti, které tato tajemná skromná a nenápadná charismatická dívka oslovila, za rozhodující pomoci 25 sponzorů, které získala. Proto mohl být volný vstup na výstavu i na veškeré zajímavé doprovodné akce, které se v místě výstavy konaly téměř každý den.

Propagace měla široký dopad na brněnskou veřejnost a jednoznačně podtrhla dobré jméno farnosti Zábrdovice. Součástí této akce byla také koncertní činnost, různá vystoupení hudebních i pantomimických skupin. Také bylo možné shlédnout i videofilm o činnosti zábrdovického farního společenství, chrámového sboru a architektury, který připravil P. Jan Hanák.

Výstavu zakončila 22. 4. 2007 večer aukce vystavených děl s hojnou účastí zájemců o koupi.

Na aukci se bezprostředně prodala asi 1/3 děl. Celkem to znamenalo výtěžek ve výši asi 1/3 chybějící částky na opravu fary v Zábrdovicích. Po aukci byla zbylá díla odvezena do ateliéru Věry Kolárové v areálu bývalé Zbrojovky, kde jsou zájemcům i nadále prezentována. Jednoznačně o tom svědčí pokračující prodej děl. Výběr veškerých prací je k dispozici, včetně fotografií, jimiž byly prezentovány při aukci na internetové adrese: www.zabrdovice.cz/amarojilo.php. OK

Nejblíže akce farního společenství

- První svaté přijímání v naší zábrdovické farnosti se uskuteční v neděli 10. června 2007 během mše svaté v 9.45 hodin. Připravuje se na něj 12 dětí. Již nyní se farní společenství za děti modlí.
- Absolventský koncert Mgr. Ireny Veselé a dalších absolventů ZUŠ se zaměřením na duchovní hudbu uskuteční v prostorách chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Zábrdovicích ve středu 13. června 2007 po večerní mši svaté, to je v 19.00 hodin.
- Patnácté výročí znovuoobnovení činnosti Diecézní charity Brno bude oslaveno v areálu Zámku Kinských ve Žďáře nad Sázavou v sobotu 17. června 2007 mší svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie v 11.00 hodin a následným doprovodným kulturním programem.

Významné svátky a výročí v následujícím období

- 27.5 - ne - Slavnost **Seslání Ducha svatého**
- Uplyne 338 roků od **benedikce (posvěcení) našeho kostela Nanebevzetí Panny Marie**
- **Koncert skupiny Lučec - vnučec** v sále zábrdovické fary
- 31.5 - čt - Svátek **Navštívení Panny Marie**
- 3.6 - ne - Slavnost **Nejsvětější Trojice** - poutní slavnost v Brně - Králově Poli
- 7.6. - čt - Slavnost **Těla a Krve Páně** - dříve známa pod názvem Boží Tělo
- 15.6. - pá - Slavnost **Nejsvětějšího Srdce Páně**
- 16.6. - so - Slavnost **Neposkrvněného Srdce Panny Marie**
- 21.6. - čt - 9. výročí blahořečení **Marie Restituty Kafkové**
- 24.6. - ne - Slavnost **Narození svatého Jana Křtitele**
- 29.6. - pá - **Svátek sv. Petra a Pavla** - hlavních patronů brněnské diecéze
- 4.7. - st - 15. výročí od úmrtí českého primase **Františka kardinála Tomáška**
- 5.7. - čt - **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje** - věrozvěstů na Velké Moravě - státní svátek
- 6.7. - pá - Uplyne 592 roků od **upálení M.J.Husa** - státní svátek
- 25.7. - st - Začátek 18. ročníku **Katolické charismatické konference** v Brně, Výstaviště
- 26.7. - čt - **Svátek sv. Jáchyma a Anny** - rodičů P. Marie
- 6.8. - po - **Slavnost Proměnění Páně**
- 12.8. - ne - Vyjde 6. číslo XV. Ročníku Života zábrdovické farnosti
- 15.8. - st - **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie - poutní slavnost v Zábrdovicích**
- **Významný den města Brna** - 362. výročí vítězství nad Švédy

Vystoupení souboru Lučec - Vnučec

Anička, Jeník a Jakub Oujezdští, jejich máma Pavla a jejich babička Danuše Košíková a dědeček Jirka Košík - to je rodinný soubor Lučec - Vnučec. Na roztodivné hudební nástroje, především niněry, ale také trumšajt, kobzu, vozembouch a třeba i volský roh spolu hrajeme lidové písničky už šestý rok. Přijďte si poslechnout, co nového jsme se pro vás naučili.

Zveme vás na pořad „**Z formanského vozu**“, kde se bude zpívat a povídat o formanech a jiných řemeslech - představíme vám třeba ševce, krejčí, vápeníky, řezníky, provazníky, ponocného a.... nechte se překvapit.

Na setkání s vámi se těšíme v neděli 3. června v 16 hodin ve farním sále.

Katolická charismatická obnova

Již 18. roků působí v České republice hnutí Katolické charismatické obnovy. Každým rokem koná svoji několikadenní konferenci se zajímavým programem, který tvoří přednášky, adorace společná setkávání, modlitby a samozřejmě i bohoslužby. Jejím smyslem je hlubší křesťanská formace laiků, kněží, rodin, řeholníků i křesťanů jiných křesťanských církví. Letos se čtyřdenní konference uskuteční od středy 25. do soboty 28. července na brněnském Výstavišti v pavilonu F. S podporou a požehnáním otce biskupa ThLic. Vojtěcha Cikrleho a pod patronací hejtmana Jihomoravského kraje Ing. Stanislava Juránka se počítá s účastí několika tisíc křesťanů. Mezi přednášejícími budou mimo jiné P.Vojtěch Kodet, P.Michal Slavík, P.Tomáš Holub, Kateřina Lochmanová, Veronika Barátová i archimandrita řeckokatolické církve, vikář Sergiusz Gajet a další. Je pamatováno i na děti, které shlédnou divadelní představení a mohou se seznámit i s historií a pamětihodnostmi našeho města. Přihlášky a podrobné informace na telefonu 777 087 736 nebo na internetu www.cho.cz.

R.

PŘÍMÝ TELEVIZNÍ PŘENOS

poutní mše svatá z našeho kostela Nanebevzetí Panny Marie se uskuteční ve středu **15. srpna 2007** od 18.00 hodin. Prosíme návštěvníky, aby přišli v hojném počtu a včas, aby přímý televizní přenos bohoslužby byl důstojný a nerušen žádnými výtržnostmi.

PŘIPRAVUJEME POUTNÍ ZÁJEZD

Tradiční poutní podzimní zájezd zábrdovických farníků bude směřovat v sobotu 15. září 2007 **do Staré Boleslavi**. Tam v chrámě Nanebevzetí Panny Marie se pokloníme mariánskému obrazu, známému jako Palládium země České a ve starobylém kostele sv. Kosmy a Damiána uctíme památku sv. Václava, který byl na jeho prahu zavražděn. Cestou plánujeme zastávku v Libici, kde se z rodu Slavníkovců narodil pozdější pražský biskup svatý Vojtěch. Od jeho mučednické smrti uplynulo letos 1010 roků. Cena a podrobnosti poutního zájezdu budou zveřejněny později.

R.

Z jednání farní rady

Vsobotu 12. dubna 2007 se po mši svaté sešla v sakristii zábrdovická farní rada, aby projednala aktuální úkoly, stojící před farním společenstvím. Nejprve otec Rous poděkoval všem, kdo se jakkoliv podíleli na důstojném průběhu velikonočních svátků, ať už šlo o organizaci liturgické části, hudební doprovod, účinkování scholy, nebo o zajištění květinové výzdoby či instalaci nového „božího hrobu“ a následný úklid. Všem patří poděkování, bez práce laického společenství by výsledek nebyl na tak vysoké úrovni. Nicméně: na návrh V.Kloučka bude svolána schůzka všech, kteří podobné slavnosti připravují, aby byla příště jejich příprava ještě na vyšší úrovni, zamezující nervozitě při zajišťování potřebných akcí.

Debata se točila i kolem přípravy Dětského karnevalu, který se uskutečnil v neděli 15. dubna 2007 ve farním sále.

Otec Rous informoval i o průběhu Mezinárodního dne Romů, který se uskutečnil v úterý 11. dubna v zábrdovické farní zahradě a kterého se kromě asi 200 romských účastníků účastnili i zástupci vlády ČR, ombudsmana i Jihomoravského kraje. Celou akci natáčela Česká televize.

Na dobudování zábrdovické fary stále ještě chybí kolem jednoho milionu korun. Práce v jejím interiéru pokračují, bylo položeno dubové schodiště do 1. patra (Památkový úřad trvá na jeho historizující povrchové úpravě), chybí zasadit dveře, bylo vybráno barevné řešení vnější fasády budovy. Dotaci, kterou získala farnost od státu na rok 2007 je však situována na dokončení interiéru lodi kostela a nelze ji použít na financování úprav fary.

Otec Rous naznačil možnost získat finanční prostředky dotací, díky osobním kontaktům se zástupci německé nadace Kirche in Not a Renovabis, o což se pokusí.

Bylo rozhodnuto, že schůzky evangelizátorů budou každý týden v neděli po mši sv. v 9.45 hodin.

Rozhodnutí o nejbližších akcích farního společenství:

Sobotu 2. června prožijí „tříkráloví koledníci“ na Brněnské přehradě a v ZOO. Má to být díky Oblastní charitě Brno za jejich činnost při zmíněné sbírce, při níž naše farnost vybralo deset skupinek téměř 70 tisíc korun. (Viz Zpráva ze schůze OBCH).

Dne 19. května se uskutečnil Dětský den zábrdovické farnosti a výlet společenství rodin. Týž den večer bude v 19.00 hod. schůzka Zábrdovické farní rady.

„Jste chrámem Ducha svatého...“

Pane, chci konat Tvou vůli.

Léta jsem byla dost silná kuřačka. Před obrácením i po něm jsem se snažila kouřit přestat. Ale nikdy jsem to dlouho nevydržela. Naopak doháněla jsem to, co jsem zameškala.

Ani onemocnění rakovinou mne neodradilo, ani protesty mého dospívajícího syna. Všechna předsevzetí, dokonce písemné prohlášení podepsané svědky, nebylo nic platné.

V době, když už jsem znala Pána a často četla Písmo, mne najednou oslovil verš, který jsem četla i slyšela při kázání, ale nikdy se mi nic takového nestalo.

„*Jste chrámem Ducha svatého.*“ (1Kor 6,19.) Ztuhla jsem - já a „chrám Ducha svatého“ - chudák Pán Ježíš se musí dusit kouřem a špinit se dehtem z mých cigaret. Bylo mi, jako by ke mně mluvil sám Ježíš.

Prosila jsem Ho o pomoc. K mému údivu jsem si večer uvědomila, že jsem nekouřila celý den. A druhý den zase nic. Žádná chuť na cigaretu. Nyní už z dálky cítím kuřáka a je mi to nepříjemné. Dnes jsem od této závislosti svobodná více než dvacet roků! - Jen jednou přišlo pokušení, ale to už je jiné svědectví.

Chvála Pánu Bohu, Pánu Ježíši a Duchu svatému, který oživil mrtvou literu tak, že už nepotřebuji žádné cigarety.

M.K.

KARNEVAL S „TRVANLIVÝMI SMETANAMI“

Ačkoliv hlavní budova fary je stále ještě neobyvatelná, sálu se rekonstrukce netýká a tak se v něm odpoledne o Bílé neděli 15. dubna sešla podivná společnost. Pod taktovkou dvou „trvanlivých smetan“ - v červené krabici se skrývala hlavní organizátorka této sešlosti Martina, v modré její partner Michal - se parket hemžil pohádkovými postavami. V rytmu populárních písniček se tu natrásalo několik princezen, trpaslík se Sněhurkou, byli tu i tři půvabní vodníci, krteček, indián Martínek, andílek Anežka, kovboj Anička, dva rozkošní zajíčci. Mezi své poddané zavítal i císař Karel IV, v jehož gotickém šatě se ukryla Anička, zatímco její bratr Honzík představoval permoníka. Maminky přítomných měly s přípravou této módní přehlídky jistě hodně práce. Karnevalové postavy měly kostýmy pečlivě vypracovány. Nejsnadnější měla uklízečka, které stačil a šatová zástěra a šátek na hlavě. Ta trdlování prošmejdila se svým smetákem. S radostným ohlasem se setkala několik soutěží, řízených „trvanlivými smetanami“, zvláště foukání do pingpongového míčku pomocí slámky. Dominikem vybraná rytmická muzika rozproudila krev tančících tak, že přítomní rodiče a babičky usrkávající kávu měly strach, aby si jejich rozvášněné ratolesti neublížily. S velkým zájmem o výhru se setkala tombola i soutěž o nejlepší masku. Palmu vítězství si odnesla princezna Ajka, zatímco černokněžník a pavoučí muž byli druzí. Třetí místo obsadili vodníci. Všem bylo v to karnevalové odpoledne velmi dobře.

Generace nejmladších farníků má velkou zásluhu na sblížení dospělých, kteří podobných akcí využívají k neformálním seznamování. Velký význam měla i přítomnost otce Jiřího, kterému se tak naskytla příležitost k osobním rozhovorům s těmi, jimž plachost brání svěřit se mu se svými osobními starostmi. Pohled na radující se novou generaci křesťanek byl pro všechny přítomné velmi povzbuzující. Děti se netajily s tím, že už se těší na příští setkání.

Vám

Farní výlet 8. května

Po roce byla opět příležitost pro farníky vyrazit společně ven a užít si krásné jarní přírody a sebe navzájem. Loňský výlet byl poznamenán zdánlivou nepřízní počasí. Zdánlivou proto, že až na jednu vytrvalou rodinu všechny ostatní odradila zamračená obloha, zima a déšť. Pak se ale udělalo lépe a výlet mohl proběhnout podle plánu.

Poučeno tímto vývojem se letos sešlo na židenickém nádraží dvacetitřetí odhodlaných výletníků, kteří byli rozhodnuti vyrazit téměř za všech okolností. Zabránit jim v tom mohla pouze vichřice nad 110 km/h, déšť více než 200 mm srážek za

hodinu nebo zemětřesení silnější než 6 stupňů Richterovy stupnice. Byl jsem mezi nimi, a proto vám mohu o průběhu výletu podat zprávu.

Příroda nejprve opatrně zkusila sondovat naši reakci mírným deštěm hned po vystoupení z vlaku v Blansku, ale viděla, že její snahy si vůbec nevšimáme, dokonce některým z nás nestálo za to ani otevřít deštník nebo vyndat pláštěnku. Dobrá nálada a vytrvalá chůze vpřed za poklady byla tak jasným signálem, že to příroda vzdala a přestala shlukovat vody na nebi. Taky další živly nechala tam, kde byly - mlhy v končinách země a vítr ve svých

zásobnicích. Tak jí to poručil náš hodný nebeský Otec, který vyslyšel modlitbu pořadatelů a udělal nám krásné počasí.

Plán cesty nebyl ledajaký. Pořádající rodina Oujezdských nám nabídla, že s námi dobude hrady a vypátrá skryté poklady. Když vešlo ve známost, že jde o drobné hračky a suvenýry ukryté za podivných okolností v divokém terénu, byla výletní mládež, zejména její drobnější část, nadšená. Rozvážnější (rozuměj léty zkušenější) se ihned začali zajímat o technickou stránku objevování pokladů a bylo vidět, že i je téma zaujalo.

Snad se nemýlím, když řeknu, že pro většinu z nás byl pojem **geocaching** až do památného dne výletu zcela neznámý.

Martin Oujezdský trpělivě vysvětloval zpočátku velmi tajemně vypadající souvislost mezi záhadným bratrstvem Kačerů (nebo snad Cacherů?), ukrytými poklady, internetem, družicovým systémem pro určování pozice a tajnými deníky v mrtvých schránkách. Nebýt toho, že kolem nás byl stále krásnější den a šlo nás pohromadě i s panem farářem celkem 23, určitě by nám začal běhat mráz po zádech. Protože jsem po výletu jeden z částečně zasvěcených, poodhalím roušku tajemství a prozradím vám, nezasvěceným Mudlům, jak to funguje.

Kačeři ukrývají na nejrůznějších místech schránky s poklady v podobě hraček, zvláštních registrovaných mincí a více či méně užitečných předmětů osobní potřeby. Umístění své schránky zaměří pomocí GPS a podají o tom zprávu na Internetu v podobě zvláštního záznamu na jistých webových stránkách. Jiní z Kačerů-pátračů záznam vyhledají a vypraví se na místo, kam je dovede jejich přijímač družicového naváděcího systému GPS. Protože určení místa není úplně na metr přesné, musí nakonec sami v terénu (nebo taky na ulici ve městě, v budově apod.) schránku pomocí dobrého zraku a chytré hlavy najít.

Mají pak právo vyměnit některý z předmětů ve schránce za jiný, který si s sebou za tím účelem přinesli. O nalezení schránky zapíší zprávu do deníčku, který je

součástí schránky, i do záznamu na Internetových stránkách.

Jak sami vidíte, je to dobrá zábava pro šikovné a patřičně vybavené lidi, kteří nechtějí jen sedět na zadní části těla. Jestli náhodou takovou schránku najdete, prosím, neničte ji ani nevybírejte. Nekazte radost dětem, které jsou na výpravě za pokladem.

Nalezení schránek bylo díky zkušenosti Martina, Jakuba a Janka téměř hračkou, a to i přes neschůdnost okolního terénu. Přiblížení ke schránce bylo svěřeno jen zdatným a zasvěceným. Výměna drobností ve schránce vynesené na světlo probíhala za soustředěné pozornosti drobotiny. Vyzvednuté věci okamžitě zmizely v tlapkách přihlížejících čmuchalů, na jejich místo byly vloženy jiné předměty a naplněná a uzavřená schránka putovala zpět na své místo.

Kromě věcí skrytých jsme hledali a pochopitelně našli i věci viditelné, stojící na kopci. Pod Martinovým vedením jsme navštívili několik hradů: Starý, Nový a Čertův hrádek. Jak už to u hradů bývá, všechny jsou na nějakém kopci. Kromě Nového šlo o zříceniny natolik zřícené, že ani naše děti jim už nemohly ublížit. Při sestupu si ten, kdo chtěl, mohl procvičit jízdu po zadku nebo skluz na podrážkách v podřepu. Nekluzný zbytek výletníků volil trasy s mírnějším sklonem a sestupnou polohu vzpřímenou, někteří šikovnější z nás se dokonce skluzu bránili třetím opěrným bodem v podobě lehkých teleskopických turistických hůlek.

Nový hrad je velmi romantický a můžeme jej vřele doporučit pro rodinné výlety. Všem, kteří prošli po padacím mostě, bránou a nesežral je při tom několikametrový hlídací drak visící jim nad hlavami, se otevřelo nádvoří vyzdobené historickými stany, ohništěm, velkým vahadlem a reprobodnami, které vypadaly úplně jako současné. Kdo ví, jak je v tom středověku dokázali už tehdy vyrobit. Z beden se linulo středověké vysílání jednoho z komerčních rádií, které nakonec hodný pan správce vypnul, když jsme si poslechli tolik reklam vypadajících úplně jako naše současné, že nás to omrzelo.

Prolezli jsme vše od mučírny ve sklepě až po hradby s kanóny a věž se zvonem; barbarsky (pomocí šátku) jsme připravili o zrak některé z nás, následně jsme po slepcích chtěli chytat očíslované osoby a všichni dohromady jsme se dobře bavili.

Zábava pokračovala i v předhradí na louce vrhačů, jak by se podle naší zde vykonané činnosti dala nazvat. Každý z nás zde měl možnost vrhnout. Pochopitelně nikoliv zkonsumované zásoby, ale buď gumový kroužek, nebo sám sebe ve skoku za kroužkem.

Při přesunech jsme využívali všechny své smysly ke vnímání nádherné okolní přírody. Citlivější duše, zejména ženy, se zastavovaly, nasávaly jarní atmosféru a upozorňovaly nás na krásné vyhlídky otevírající se z úbočí kopců do krajiny.

Muži vedli na pokračování debatu o stromech a zkoušeli uhádnout, jaký druh

právě mjíme. Po úvodním zaškolení i úplní neoborníci jako já poznali rozdíl mezi listnatým a jehličnatým druhem a tak jsme se mohli dostat k náročnějším lekcím. Na konci výletu bych si troufl poznat nejen buk od dubu, ale i smrk od jedle. Dokonce jsem poprvé v životě viděl douglasku! Možná jsem ji viděl už někdy dřív, ale nevěděl jsem, že je to douglaska. Taky habr. Pak už toho na mě bylo moc. Rozlišit buk, olši a habr se dá zvládnout jen s odbornou nápovědou.

Máchův památník představoval na naší cestě další z mnoha zajímavých zastávek spojených s vyhlídkou, posezením a sportovním soubojem zvaným **ringo**. Do něj jsme vložili všechny své síly. Zejména pan farář ve hře vynikal, jeho výška, rozpětí rukou a délka hodu přes celé hřiště působily soupeři horké chvílky. Konečná remíza byla přijatelná pro obě strany a znamenala, že výkon obou mužstev byl v souhrnu vyrovnaný. Malé kapitánky Anička a Zuzka dobře vybraly své hráče.

Daneček a Terezka jako vůbec nejmladší členové výpravy na svém prvním velkém výletu statečně šlapali a zvládli také divoké sportovní hry. To, že se spolu s ostatními menšími dětmi nechali v závěru tu a tam nosit, nesnižuje jejich sportovní výkon.

Zrychlený závěrečný přesun měl za cíl být u nádraží v Adamově dříve než vlak, což se podařilo, přestože vlak měl proti nám zjevnou výhodu ve svém novém rychlém koridoru. My jsme ve finiši mohli použít jen kousek úzké asfaltky. Získali jsme před vlakem takový náskok, že jsme si ještě stihli v sedě na schodech adamovského nákupního střediska zahrát několik kol mentálně náročné slovní asociační hry.

Když jsme pak příjemně unaveni a plní krásných zážitků vystupovali v Brně, shodli jsme se, že se výlet vydařil a že Oujezdským patří velký dík za to, co pro nás vymysleli a naplánovali.

Průběh celého výletu byl dokumentován fotograficky a ti z vás, kteří se ho účastnili nebo se jen chtějí podívat, mají možnost přes webové stránky farnosti www.zabrdovice.cz navštívit fotogalerii a v ní složku **výlet**.

JiS

Mám rád papriky. Myslím ty zelené, červené a žluté, co rostou na poli. Ne už tolik lidí, kteří pro svoje chování dostávají stejné jméno.

Kousek čerstvé papriky, kterému říkám „příkusek“ - protože se přikusuje k jinému jídlu - si dopřávám poměrně často. Při snídani, když je zrovna čas, mám na stole několik druhů jídla. Postupně jsem si všiml, že jogurty, müsli, buchty a jiné dobroty, které jídávám k snídani, od jisté doby nepravidelně ztrácely svoji dobrou (rozuměj sladkou) chuť. Co je to za buchtu, když chutná jako bílý chleba?

Podezřívám jsem pekárny, že svoji šetřivost na beztak pilinových bábovkách uvádějí k vyšší dokonalosti, když přistupují dokonce ještě k vynechání cukru. Podezřívám jsem mlékárny, že opět vycházejí vstříc moderním liniově dbalým ženám. Mohl bych pokračovat ve výčtu dalších nepěkných podezření na adresu potravinářského průmyslu, která se mi honila hlavou. Jen mi bylo divné, že jednou je Florián ošklivý a ošizený, a pak další den jiný kelímek ze stejné série ze stejné ledničky je opět tím nejlepším jogurtem na světě. Postupně po mnoha týdnech a mnoha pokusech mi to došlo. Papriková souvztažnost. Kdykoliv jsem si při prvním chodu snídaně dopřál ke chlebu paprikový příkusek, byly všechny další pokrmy nesladké. Kdykoliv jsem papriku vynechal, sladkému jídlu se vrátila jeho dobrá chuť. Vzpomněl jsem si na moje jiná dávná pozorování. Smysly lidského těla jsou nedokonalé a dají se snadno ošálit a také mohou mít vrozenou vadu. Co jiného je barvoslepost, než neschopnost vnímat některé složky světla? Ale i bez vrozené vady se dá předvést nedokonalost smyslů. Každý z nás má oko utvořené tak, že nedokáže rozlišit, jestli jako žluté světlo vidí směs světél červeného a zeleného nebo jestli mu do oka padá skutečné pravé žluté světlo se „žlutou“ vlnovou délkou. Podobně to platí u ostatních barev. Na tom je ostatně založena barevná televize, film, fotografie

atd. Teprve pomocí hranolu se dá spor barev rozsoudit. Fialky prý krásně voní. Já jsem vždy cítil jen vůni hlíny a trávy, i když jsem ležel s nosem až u země těsně u fialek. Asi mám „čichoslepost“ na některé vůně. Snad mám od přírody požitky fialkové vůně rezervován na dobu až k nim budu čichat zezdola. Teď ještě ke všemu mám „chuťoslepost“ na sladké. Naštěstí je jen přechodná, po snědení papriky. Od teď vím, že si nemůžu pochutnat naráz na všech dobrotách. Ale co. Kdyby nebylo nic horšího...

Řetězem poněkud skličujících úvah jsem dospěl k myšlenkám, o které se chci s vámi podělit. Při probíhající evangelizaci v naší farnosti máme možnost setkat se s mnoha lidmi a s mnoha názory. Zaujalo mě, že řada nevěřících má velmi podobný příznak. Pro sebe jsem si ho nazval syndrom zlého boha a nahnutého světa. Úmyslně píšu bůh s malým b, protože to není náš dobrý, milující a zachraňující Bůh křesťanů.

Příznak se projevuje přesvědčením, že Bůh buď neexistuje nebo je zlý, protivný či neschopný a neumí nebo nechce ve světě, se kterým to jde s kopce, zajistit pořádek.

Vžijte se do takového člověka. Asi mu dáte zapravdu, že uvěřit v takovou nejvyšší bytost je:

1. nesmysl (když nejvyšší bytost neexistuje a proto svět vypadá v jejich pohledu tak špatně)
2. nebo to znamená pro člověka pád do deprese (když je nejvyšší bytost špatná).

Být proti své vůli odsouzen žít ve světě řízeném bohem-břídilem, bohem-darebákem či bohem-sadistou je hrozná ničující představa. Žel druhá možnost je v přesvědčení lidí častá, jak jsme měli možnost poznat. Existenci Boha připouštějí, ale utíkají od něho co nejdál. Popisují osobní zkušenost s ním. Vzal jim blízké osoby. Hodné lidi týrá a pronásleduje je

nemocí a neštěstím. Darebákům nadřazuje, chrání je a dává jim pohodlný život a moc. Utéct od zlého boha, zařídít se po svém a spoléhat se na vlastní síly je to jediné, co se takovým lidem podle jejich vyprávění osvědčilo.

„Jakou chuť má svět? Sladkou nebo trpkou?“ Tak jsem se začal ptát sám sebe a na tutéž nevyslovenou otázku jsem naslouchal odpovědím v podtextu při rozhovorech s druhými lidmi.

Proč mají někteří starší osamělí lidé tak záporný postoj ke světu? Proč vidí za vším (židovské, zednářské, jezuitské, opusácké...) spiknutí? Proč je pro někoho svět jen místem katastrof, nepořádku, nespravedlnosti? Proč má svět jen nepřijemné svíravé chutě?

Proč pro jiné lidi v podobné situaci je svět prostředím pro službu Bohu, službu druhým lidem? Proč jim z toho přes všechny životní trampoty plyne vnitřní uspokojení? Proč mají potěšení z přímého osobního pozorování detailů a souvislostí stvořeného světa? Proč je svět dobrý k jídlu a jeho chody mají všechny možné chutě včetně přiměřeně sladké?

Asi tušíte, jakou odpověď se chystám dát. Berte ji jako námět k diskusi o možných vysvětleních.

Mnozí lidé se přímo pasou na paprice informací o neštěstích, neúspěších, zločinech a všelijakých špatnostech. Nekriticky do sebe cpou paprikovou televizi, paprikové noviny, sami si papriku krájí a na paprikových dýcháncích se jí vzájemně

krmí. A pak jdou ochutnávat svět. Jak to může dopadnout?

Závěry

- Člověk by si měl dávat pozor na to, co do sebe přijímá. Některé věci, které jsou zdánlivě neškodné, mohou svým vedlejším účinkem ovlivnit způsob mého vnímání světa.
- I když svět je stále jen jeden, moje smysly tělesné i duchovní ho dokážou vykreslit různě. Záleží na tom, co a v jaké míře jsem na sebe nechal působit. K duchovním smyslům patří např. schopnost rozlišovat dobro a zlo. Ta přemírou vnímaného zla otupí a buď pozbývá citlivost pro dobro, nebo začíná tolerovat zlo jako něco normálního.
- Naše smyslová nedokonalost může být zneužita. Ochutnáváním a přijímáním různých pochybných lahůdek si koleduji o malér. Chci-li si zachovat aspoň nějakou míru správného vnímání, nesmím brát na lehkou váhu varování od Boha a od moudrých lidí před oddáním se různým nevhodným vlivům a požitkům. Jinak riskuji ztrátu chuti (čichu, zraku, ...). Následně dobré a potřebné věci se mi stanou nechutnými a nepřijatelnými.
- Nesmím se nechat zaskočit špatnou chutí světa poté, co občas musím chtě nechtě sežvýkat kus papriky jako hlavní chod mého stolování.

Přeji vám opatrnou, střídou a nezkaženou dobrou chuť.

pong

Z Oblastní charity Brno

Na odpoledne 12. dubna 2007 pozvala koordinátora Oblastní charity Brno (OCHB) paní Michaela Cyprová do sálku Multikulturního centra OCHB na tř. kpt. Jaroše zástupce farních charit a koordinátory Tříkrálové sbírky z Brna a okolí. Za OCHB se schůzky kromě svolavatelky účastnili ředitel Bc. Karel Kosina a Mgr. Pavel Hruban, nově jmenovaný duchovní asistent tohoto zařízení. Po přivítání přítomných poděkoval p. ředitel zástupcům farností za uspořádání Tříkrálové sbírky, která v brněnské diecézi vynesla k 11. dubnu téměř 13 milionů korun (12 958 426 Kč). Více vybrala jen arcidiecéze Olomouc,

téměř 17 a půl milionu korun. V celé České republice 13 438 skupinek koledníků získalo celkem 57 237 527 korun.

Paní Cyprová seznámila přítomné s projekty, na něž budou použity peníze vybrané v OCHB. Mezi nimi je i příspěvek na provoz našeho Dětského domu v Zábrdovicích. Deset skupinek naší farnosti vybralo celkem 69 076,50 Kč.

ODMĚNA KOLEDNÍKUM

Jako odměnu koledníkům připravilo vedení OCHB radostnou sobotu na brněnské přehradě a v ZOO. Na první plavbu po hladině vypluje loď s koledníky 2. června 2007 v 10.00 hodin, na druhou pak ve ¼ na 11. Počet účastníků je třeba nahlásit pí. Cyprové do 18. května 2007.

Významné 15. výročí znovuoobnovení činnosti Diecézní charity Brno bude oslaveno v sobotu 17. června 2007 v areálu zámku rodiny Kinských ve Žďáru nad Sázavou. Na tuto akci zve ředitel DCHB Ing. Mgr. Oldřich Heičman. Do 11. května je třeba nahlásit z charit počet těch, kteří se oslav účastní. OCHB uvažuje o tom, že by vypravila zvláštní autobus. Návrat do Brna kolem 20.00 hodiny.

SLUŽBY OBLASTNÍ CHARITY BRNO

Mgr. Pavel Hruban nabízí poradenskou službu v sociální oblasti, osamělým seniorům, ale i těm, kdo pečují o mentálně nebo artizmem postiženou mládež. Kontakt zprostředkuje OCHB.

Na tř. kpt. Jaroše sídlí i Centrum pro lidi sociálně znevýhodněné - CELSUZ - poskytující nejen poradenskou službu v celém sociálním spektru, ale i vzdělávání ve studiu jazyků, v práci na počítačích, s vyplněním volného času i v pomoci maminkám s dětmi. Bližší informace lze získat telefonicky na číslech 538 700 950 nebo mobilem 603 992 009.

TERMÍNY SBÍREK

Závěrem seznámila pí. Halámková z FCH Staré Brno s termíny sbírek do vagonu ve druhém pololetí roku 2007. Ty jsou:

20. a 21. července, 24. a 25. srpna, 21. a 22. září, 19. a 20. října, 9. a 10. listopadu, 7. a 8. prosince 2007. Šatstvo lze nakládat v pátek od 12 - 17 hodin, v sobotu od 9 do 12 hodin.

FCH - VáM

Blahopřání

*Koncem dubna 2007 se dožila zábrdovická farnice paní **Helena Zbořilová** požehnaných 90 let svého života.*

Přátelé a farní společenství přejí oslavenkyni do dalších let života hojnost zdraví a Boží lásky

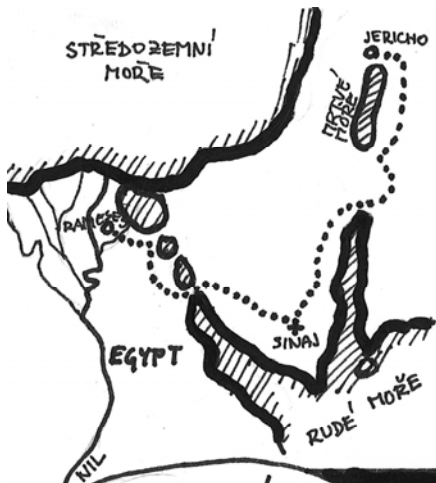

Šesté číslo XV. ročníku Života zábrdovické farnosti vyjde v neděli 12. srpna 2007.

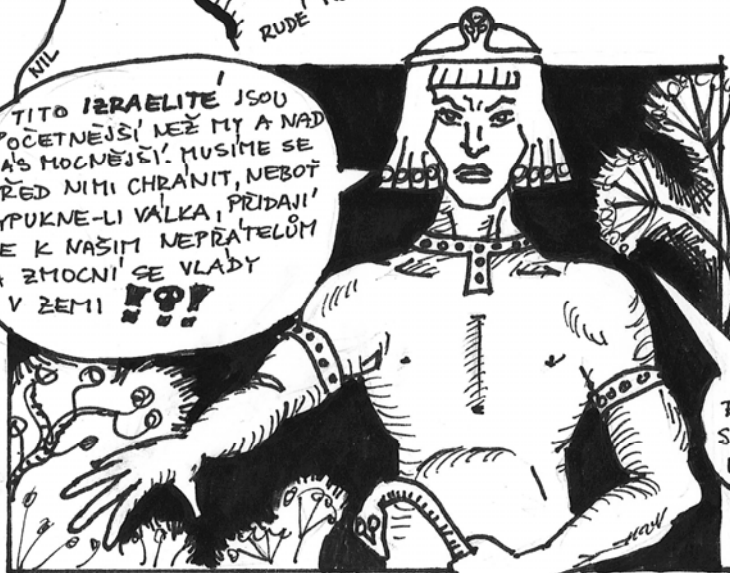
ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábrdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor p. V.Müller, Grafika: R.Smékal

Nebo navštivte naše nové [www stránky](http://www.zabrdovice.cz): <http://www.zabrdovice.cz>

Exodus

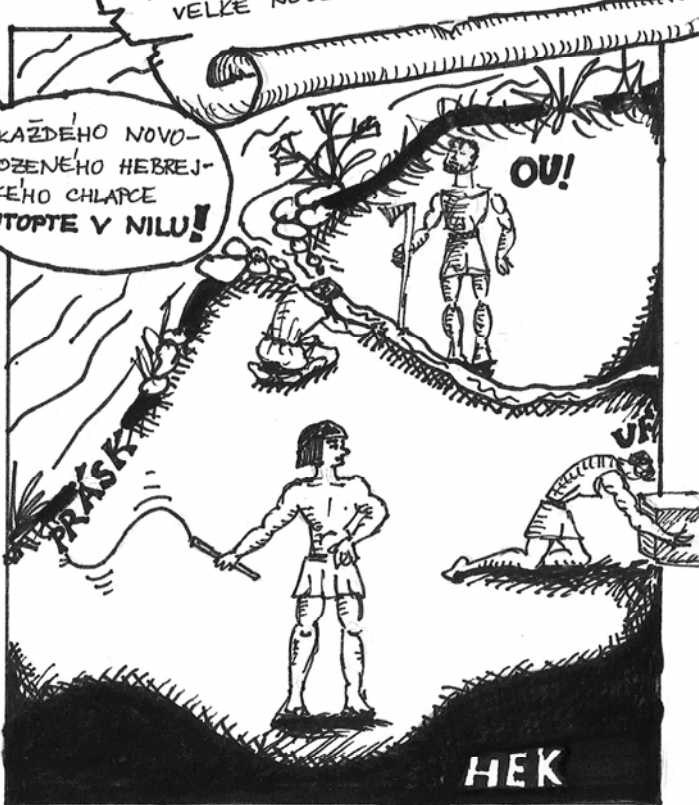

TITO IZRAELITĚ JSOU POČETNĚJŠÍ NEŽ MY A NAD NÁS MOCNĚJŠÍ. MUSÍME SE PŘED NIMI CHRÁNIT, NEBOŤ VYPUKNE-LI VÁLKA, PŘIDANÍ SE K NAŠIM NEPŘÁTELŮM A ZMOCNÍ SE VLÁDY V ZEMI !!!

FARAÓN POZVAL DVANÁCT JAKOBOVÝCH SYNŮ DO EGYPTA. LĚTA PLYNULA A ONI PILNĚ PRACOVALI A JEJICH RODINY SE ROZROSTLY TAKLÍK ŽE BYLY ZNAMÝ JAKO KMENTY A OSÍDLILY CELÝ EGYPT. KDYSI DÁVNĚ DAL BŮH JAKOBOVI, AVŠAK NEBYL TO LID ŠTĀSTNÝ. JEŠTĚ STĀLE ŽILI V GESENU, V ŮRODNĚM KRAJI, KTERÝ DOSTALI DĀREM OD TRĀTELSKY POZVAL DO EGYPTA, KDYŽ JEJICH PŘEDKY POZVAL DO EGYPTA. JENŽE TENTOKRÁT JE EGYPTĀNĚ NUTILI TVRDĚ PRACOVAT, OBDĚLÁVAT ŮHORY A KOPAT V POLÝCH KANÁLY, ABY PLODINY MOHLY DOSTÁVAT VODU Z NILU. TAKE JE NUTILI PĀLIT CIHLY, NEBOŤ SE STĀVELO VELKĚ NOUĚ TĚSTO...

KAŽDEHO NOVO-ROZENĚHO HEBREJSKEHO CHLAPCE UTOPTĚ V NILU!

JE TO HEBREJSKÉ DÍTĚ A NĚKDO JE TU NECHAL

EGYPTSKĀ PRINCEŽNA PŘIJALA CHLAPCE ZA SYNA A POJMENOVALA HO MOJŽÍŠ

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ